नेन व्याव्हितिमिस्तमिं तिस्मन्पदे स्थापयित । एतत्खल्वाह्वनीयाधानस्यैकं विधानम् ॥२५॥ यस्तु भूम्यां प्रतिष्ठाय भारमुधक्ति स भारं वेाछं शक्नोति तत्समानमेवैतङ्मेः सक्रउपस्पर्शनम् ॥२६॥ श्रामुरिप्रभृतयस्त्रयो मुनयस्तदेतत् उपस्पृश्योद्धम्य द्वितोयस्पर्शनेनाधानं पश्चेव पश्चाङ्कतिव दक्षिरे स्रधारयन् एतावता को देाष इति स्रग्निनोपस्पृश्य पुनस्तस्योद्धमनेन तद्वव्यतिरित्तं सर्वमायतनस्यं सम्भारादिकामियसितिमयत्त्रया परिक्तिं व्यक्तमिव भवति स्रते अधिमुद्धम्य प्रथमेनैवोद्धमनेन व्याव्हितिभिराद्ध्यात् तथा सित स्रनियसितमव्यक्तमेव सर्वं भवित उक्तानां पत्ताणामिक्या विकल्पमाह यतमथिति तत्पत्तत्रयमपि सूत्रितम् [का॰ ३० १० ६६०] ॥२७॥ स्राहितस्याग्नेः पूर्वभागस्यमुलमुकमन्वारभ्य मह्यस्य त्रपं विधन्नेऽथिति । स्राशीः फलप्रार्थनमेव ॥२०॥ सर्पणशोलानां प्राणिनां राज्ञो सर्पराज्ञो तत्सम्बन्धिनोभिस्तद्रदृष्टानिर्मारिभः । तत्सर्वमाप्यते सर्पराज्ञ्यः सर्वाधिष्ठानभूतवात् स्रत एव तन्नामनिर्वचनमन्यत्रामानम् इयं वै सर्पराज्ञो देवा वै सर्पः तेषामियं राज्ञोति ॥२१॥३॥१॥

भ्रादितं भ्रारभ्यैतावत्पर्यतं तात्पर्यार्थाभिधानविनियोगादिप्रदर्शनपुरःसरं वाक्ययोजनं कु-तम् तत्राध्यायगतानि (? तना° Cod.) यानि वाक्यानि तानि सोमानंघायतया (?) पूर्ववदेव योजयितुं शक्यानोति ग्रन्थविस्तरभयात्केवलं प्रकरार्थकथनं विषमपद्विवरणं च क्रियते। रवं गार्हपत्यायाग्रेषु स्वरूपेण सिद्धेषु (°पोण सद्धेवु Cod.) नुधितस्याग्रेः शमनाय पूर्णाञ्ज-तिं विधन्न उद्घत्येति ॥१॥ शश्चत् ध्रवम् ॥२॥ मन्त्ररहितेन स्वाहाकारमात्रेण होममुपपादय-ति यामिति पुरा खलु प्रजापतिः पश्चादिसर्वजगत्सर्जनहेतुभूतां (पुराश्चादि° Cod.) प्रथमामा-इति स्वाहाकारेणैवाजुहोत् एषापि पूर्णाङ्गितः तथा क्रियमाणा (°णो Cod.) [निदानेन] नि-गद्भूतेन कारणेन से। स्वित् सेव प्रजापतिना ज्ञता प्रथमाज्ञतिः खल्वित्यर्थः ॥३॥ यददः प्राणानवीर्यधारणं पूर्णाङ्गत्याग्रा क्रियते एतत्पराऽचामिव पवमानेष्टिभिस्तत रदमितोव प्र-ष्टयो नियमेन कर्तव्याः ॥१॥ तदेतत्सर्वं पूर्णाङ्गितपचे सत् विद्यमानमिप विपर्यस्तिमव भ-व्यति म्रिता नासी पची युक्त इत्यर्थः न केवलमेताविद्धोनां (°वदे° Cod.) प्रयोजनं (°या-जन Cod.) ऋषि तु मनुष्येराधोयमानस्याग्नेः कार्त्स्यमप्याभिः (°द्याभिः Cod.) सम्पद्यत्रउउ-त्याख्यायिकापुरःसरमाहाग्रिरिति । अभ्युपावृतम् अभ्युपागमम् वृतेर्ल्ङ्युत्तमैकवचने युतादि-वाच्चेरङ् ॥१३॥ अग्रिहि मनुष्यान्प्रत्यागमनसमये पवमानपावकण्चाख्यास्तिस्र आत्मोयास्त-नुः पृथिव्यनिर्व्वायलोषेषु यथाक्रमं निधाय न सर्वेण कृत्स्नेनैवात्मना स्वत्रपेण ग्रस्मान-भिलच्य (?° लचा तु Cod.) उपावृतत् उपागमिद्तोममर्थमृषयोऽब्रध्यत तस्माऽम्रग्नये का-त्र्ह्यसम्पादनाय पवमानहवींषि निर्वपन्नित्यर्थः ॥ १४॥ ललयेव लोनमिव । म्रत एते उभे म्राच्येनां पृथिवीं प्रति उद्यामिनो स्तां वाधितुमुद्युत्ते भवेतां (भवेत । Cod.) म्रतः प्रथमं हिवः पृथक्तत्वं कार्यमुत्तरे समानतत्वे कार्ये ॥ १६॥ यागातरेष्ठा हि पुराज्नुवाक्या गायत्रो या-ज्यात्रिष्टप् मत्र तु पुराजनुवाक्यायाज्याः सर्वा गायत्र्यः कर्तव्याः ॥१७॥ पृष्टिव्यनारेन्नयुलाका-त्मकानि पवमानहवींषि क्रमेण निर्वपंस्तद्दारा (°मेणाग्निर्व° Cod.) इमानेव पृथिव्यादि-लोकान्सोपानक्रमेण सम्यगाराह्त्रसमाङोकात्प्रच्यवते म्रतस्तत्परिहारायादित्येष्टिः कर्तव्येत्य-र्थः ॥ १६ ॥ विराती संयात्येऽइति प्रेद्धोऽम्रग्ने [१७, ७६.] इमा म्रग्न (?) ऽइत्येते स्विष्टकृता या-